Zaiste, czyż nie na tym właśnie winna polegać Sztuka – na tworzeniu własnego świata, świata, gdzie wyobraźnia Twoja decyduje nie tylko o tym, co być może, ale i o tym, co być powinno? Lecz takiej Sztuki nikt się tworzyć nie odważa, wszyscy chcą przełamywać Prawa Natury, lecz nikt nie śmie nawet ujawniać swych marzeń o przełamaniu Praw Moralnych, nikt nie śmie tworzyć *ethical fiction*, *moral fiction*...Lecz powiedz mi, Twórco, czyż nie jesteś udręczony przez świat? Czyż nie jesteś, nie byłeś od zawsze prześladowany przez ten parszywy gatunek, do którego ponoć sam należysz, lecz przecież sam nigdy w to nie wierzyłeś, gdzieś w głębi swojej chorej Jaźni wiesz, że jesteś kimś innym, kimś wyżej i marzysz o tym, o czym nie ośmielasz się może nawet świadomie pomyśleć...Lecz od czegóż masz Twórczość?! Dalejże więc! Stwórz swój własny świat, w którym nareszcie będziesz mógł zemścić się na tym motłochu, na tych podludziach, którzy zewsząd Cię otaczają! Pluń im w twarz swoją żółcią, wyrzygaj na nich całą swą pogardę, zioń na nich ogniem swej nienawiści! Niech Twe światy zaludnią się zimnymi, psychopatycznymi mordercami, synami gwałcącymi matki i zjadającymi ojców, córkami wydłubującymi oczy rodzicom, matkami gwałcącymi córki i ojcami gwałcącymi synów! Niech nareszcie zwyciężają odrzuceni, niech wywrą swą pomstę na prostakach, niech wreszcie kosmici wyniszczą całkowicie podłe robactwo ludzkie, niech wreszcie Smaug spali na popiół hobbitów i krasnoludy, niech zwycięża Sauron i Darth Vader, niech Malkovich zabije prezydenta, niech wreszcie zwyciężą egoiści, wariaci, ludzie z ideą, niech wyrżną w pień altruistów i normalnych! Niech będzie można zabijać, gwałcić, palić, znęcać się, zjadać ludzkie ciała! Niech wygrywają zboczeni i nienormalni, niech okażą swą nienawiść i pogardę wobec ludzi, niech ich palą żywcem, wydłubują oczy, aby kwiczeli ze strachu, aby błagali o litość Nas, aby błagali o litość Ciebie, Autorze, Ciebie, Artysto, Ciebie, Nadczłowieku!

Rzuć im w twarz te wszystkie historie, powiedz im: „nie mogę Was zabić naprawdę, więc zabiję Was w mojej Twórczości”. Niech Nowa Sztuka stanie się wanną pełną żółci, w której Artysta tapla się w rozkoszy, podniecając się patologicznością swej własnej Jaźni i zapładniając Sam Siebie spermą Swej Nienawiści wobec świata, spermą pogardy dla ludzkości, spermą poczucia własnego Nadczłowieczeństwa, aby Umysł Jego począł Nowy Świat, świat całkowicie i absolutnie oderwany od Rzeczywistości, świat przez Niego i dla Niego stworzony, na który zstępuje, wcielając się w Swego Bohatera, aby potępiać, a nie zbawiać, aby zadawać męki, a nie się im poddawać, aby zabijać, a nie dawać się zabić, aby sądzić, przeklinać i niszczyć.

Oto prawdziwa Sztuka! Oto nareszcie Twórczość absolutna, pełna i całkowicie odrealniona, oto ekspresja totalna, wyrzyganie na ludzkość tego, co ukryte w Najtajniejszych Głębiach Chorego Umysłu, splunięcie jej w twarz żółcią prosto z Trzewi Nadczłowieczej Jaźni.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

MP642, dodano 23.01.2019 11:34

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.